

ADOPTION OG SAMFUND

LANDSFORENINGEN AF ADOPTANTER

ÅRGANG 3, JANUAR 1979, NR. 1.

BESTYRELSEN

Formand:

Leif Ipsen,
Lindborgvej 87, 9200 Aalborg SV.
Tlf. (08) 18 29 90.

Næstformand:

Erik Heine Nyfeldt
Venedigvej 11, 2300 København S.
Tlf. (01) 58 29 97.
Sommer: Valhallavej 13, Drysselbjerg, 4200 Slagelse.
Tlf. (03) 55 82 36.

Kasserer:

Benth Reno Larsen
Møgelbjergvej 74, 9310 Vodskov.
Tlf. (08) 29 40 92.

Redaktør:

Gerda Skovmand Madsen
Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.
Tlf. (06) 68 27 61.

Douglas Henderson
Vestergade 27, 9320 Hjallerup.
Tlf. (08) 28 21 33.

Steen Pedersen
Vibeengen 18, 8541 Skødstrup.
Tlf. (06) 99 17 85.

Poul Skov Christensen
Egevænget 48, 8310 Tranbjerg.
Tlf. (06) 29 31 09.

Suppleant:

Asbjørn Bjerre
Herning Højskole, 7400 Herning.
Tlf. (07) 22 32 92.

LOKALFORENINGER.

Aarhus og Vejle Amter:

Poul Gudberg
Sankelmarksvej 40, 8600 Silkeborg.
Tlf. (06) 82 99 00.

Fyns Amt:

Ole Dyrvig
Egernvænget 43, 5800 Nyborg.
Tlf. (09) 31 44 38.

Københavns Amt og Roskilde Amt:

Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Bornholms Amt:
Lis Sørensen,
Ejbydalsvej 49, 2600 Glostrup.
Tlf. (02) 45 46 92.

Vestsjællands Amt og Storstrøms Amt:

Arnt Strynø
Fælledvej 12, Rønnebæk, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 78 48.

Frederiksborg Amt:

Jens Rasmussen
Helsingørvej 7, 3480 Fredensborg.
Tlf. (03) 28 36 08.

Viborg Amt:

Jenny Christensen
Syrenvej 3, 7755 Bedsted.
Tlf. (07) 94 53 45.

Nordjyllands Amt:

Sven Bengtson
Bakkegårdsvej 59, 9830 Tårs.
Tlf. (08) 96 15 49.

Sønderjyllands og Ribe Amt:

J.A. Simonsen
Kløvervej 1, 6500 Vojens.
Tlf. (04) 54 21 42.

Adoption og Samfund:

Adr.: Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.
Redaktion: Inger Nielsen, Elisabeth Pedersen.
Ansvarsh. redaktør: Gerda Skovmand Madsen.

1979

Med dette januar nummer lægger ADOPTION OG SAMFUND så ud med sin 3. årgang. Et tilbageblik siger redaktionen, at de oprindelige hensigter, vi har haft, langt fra er nået. Vi har ønsket at bringe meddelelser fra foreningen, referater af møder og sammenkomster, oplysende artikler for adoptanter og adoptionssøgende og endelig oplysning til de personer og grupper, der beskæftiger sig med adoption, men ikke personlig har erfaringer.

I starten af 2. årgang havde vi planlagt temanumre omkring en række vigtige områder. Det lykkedes ikke. Det er svært at skaffe stof fra specialister, da det er et meget begrænset antal mennesker, der virkelig ved noget om adoption. Desuden er bladet lille og endnu ret ukendt. Og når vi henvender os til specialister om emner, ender det med, at vi må oplyse i stedet for. Men det får også være med det, - temanumre giver let et indtryk af, at nu er alt sagt om netop dette emne, og det er nok ikke tilfældet. I stedet har vi så bragt nogle emner, ofte behandlet et bestemt emne i en række på hinanden følgende numre. Det kan så til gengæld hjælpe læserne til at samle artikler indenfor det område, de søger viden om, f.eks. adoption af større børn, oplevelser omkring barnets ankomst, underernæring - som vist er de emner, vi har behandlet mest udførligt -.

Men det sidste par måneder har også vist, at interessen for at bidrage med stof er voksende, og vi har nu en række artikler liggende parat til de følgende numre. Det er en dejlig fornemmelse, og vi håber, at stofmængden vil vokse støt i det kommende år. Det giver redaktionskomiteen lejlighed til at planlægge på lidt længere sigt, at skaffe stof fra andre kilder, der supplerer artikler, vi får ind m.m..

Redaktionen er også interesseret i forslag til emner, som man kunne ønske behandlet, debatindlæg m.m. Hovedbestyrelsen skal f.eks. til at arbejde med foreningens politik her i begyndelsen af dette år, og det var da ikke umuligt, at der blandt bladets læsere eller foreningens medlemmer var nogen, der ville komme med indlæg herom til debat.

Det er en glæde, at bladet er udkommet som planlagt i det forløbne år, og det bestræber vi os også på i det kommende år.

Med disse nytårsønsker og -forsætter ønsker vi alle vore læsere GODT NYTÅR.

Red.

HUSK: 1979 ER DET INTERNATIONALE BØRNE-ÅR.

Nyt fra lokalforeningerne.

Lokalforeningen for København og Roskilde Amt.

Lokalforeningens ordinære årsmøde blev afholdt 24.10.1978 i Dyssegaards Kirkens Krypt med dagsorden efter vedtægterne:

- 1) Niels Erik Frandsen blev valgt til dirigent og konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt. Dirigenten oplyste, at der var indkommet 1 forslag om ændring af love.
- 2) Formanden Eva Frandsen aflagde beretning som følger:

Lokalforeningen for København og Roskilde Amt blev stiftet ved møde hos familien K. Hansen, Gentofte, den 25.8.1977. Det rygtedes hurtigt, at vor lokalforening var dannet, for vore telefoner stod ikke stille ret længe ad gangen. Og vi har stadig god kontakt med de fleste af medlemmerne, og kan samtidig notere en pæn fremgang i medlemstallet i forhold til starten.

For ligesom at holde lidt bredere kontakt til medlemskredsen har vi udsendt 2 medlemsbreve, hvor vi har forsøgt at fortælle, hvad vi går og laver til daglig, og for at få nogle gode forslag til eventuelle medlemsmøder.

Skulle vi tolke det sidstnævnte, var der slet ikke behov for møder af nogen art, vi fik ikke et eneste forslag, men ved årsmødet den 30.5.1978 fik vi tilmelding fra 43, så interessen var der alligevel.

I det første informationsbrev søgte vi specielt at arrangere fællestransport til landsforeningens generalforsamling i Århus den 12.5.1977, det blev på grund af utilstrækkelig tilslutning ikke til noget. I stedet delte bestyrelsen sig i 2 biler og tog turen derover.

Vi brugte i begyndelsen en del tid på udarbejdelse af en mere informativ indmeldelsesformular, der dog senere på Nyborgmødet i januar blev forkastet af HB ud fra den betragtning, at der ikke skulle være kartoteker. Der har ved gentagne lejligheder været brug for at vide, hvem der har adopteret fra eet bestemt land og hvornår.

Forud for 1. behandling af lovforslaget om adoption i folketinget 13.1.1978 skrev vi til samtlige folketingsmedlemmer valgt i vort amt og gjorde opmærksom på de værste urimeligheder omkring adoption. Vi fik positivt svar fra 3 - Venstre, CD og Fremskridtspartiet - og talte med flere andre pr. telefon, alle var positive.

Endvidere har vi for at udbrede kendskabet til foreningen haft enten personlig eller skriftlig kontakt til alle biblioteker i København og Roskilde Amter, og de der er interesserede har folderen liggende. Gennem telefonsamtaler med interesserede kan vi se, at den har givet bonus. Også en del læger har været interesseret i at have den liggende. Ialt har vi uddelt ca. 700 folder.

For at lette foreningens økonomi fandt Inge Fugl Petersen i foråret på at få trykt både brevpapir og foldere - uden andre udgifter end papir og sværte - og, der er i hvert fald lavet mange tusinde af hver, så behovet stadig, og et godt stykke tid fremover, er dækket.

29.4.1978 døde Lizzie Petersen, der var formand for København og Frederiksberg Kommuner. Lizzie har igennem mange år gjort et fantastisk arbejde for børn, og vi nåede at lære hende at kende som et meget stort og varmt menneske.

Jeg vil bede alle rejse sig og i stilhed mindes hende.

På grund af Lizzie Petersens død, og da der ikke umiddelbart var andre til at overtage hendes post, blev vi opfordret til at optage København og Frederiksberg Kommuner samt Bornholms Amt i vor lokalforening. Dette blev accepteret af vor bestyrelse mod endelig godkendelse på førstkommande generalforsamling. Om denne ordning fortsat skal bestå vil der senere i aften blive taget endelig stilling til.

Efter det stiftende møde hos familien Hansen har der været afholdt følgende møder:

30.9.1977 var der stiftende generalforsamling i Frederiksborg Amt på Nødebo Kro, hvor alle fra bestyrelsen deltog.

Som nævnt trodsede vi vejrguderne og tog til landsgeneralforsamlingen i Århus den 12.11.1977.

Det første Nyborg-møde den 15.1.1978 var en god ide og også her var alle fra bestyrelsen tilstede.

Inge Fugl Petersen og jeg har endvidere holdt foredrag om adoption på Bagsværd Socialpædagogiske Højskole.

Til 1. behandling af lovforslaget i folketinget var Inge Fugl Petersen og jeg tilstede. Vi forsøgte efter mødet at få kontakt med nogle af "vore" folketingsmedlemmer, men fik dog kun fingre i Yvonne Herløw Andersen fra CD, der var meget interesseret.

Som tidligere nævnt havde vi et glimrende og velbesøgt forårsmøde den 30. maj, hvor vi i fred og ro fik diskuteret en masse igennem. Det blev meget sent inden vi sluttede, og alle var enige om, at det var en gentagelse værd.

Sluttelig var Lykke og Erling Fenger samt jeg til efterårsmøde den 26.9.1978 i Frederiksborg Amt, hvortil også vore medlemmer var inviteret.

Vedr. landsforeningens generalforsamling lovede vi på Nyborgmødet i januar, at København og Roskilde Amter skulle arrangere denne, og der er gjort store forberedelser til en god generalforsamling den 19.11.1978.

Lokalforeningen fik først i april måned kr. 500,- stillet til rådighed. Indtil da lagde bestyrelsesmedlemmerne ud, og fik som følge heraf visse udgifter dækket mod dokumentation.

Af kr. 500,- er der nu kr. 313,05 til overførsel til nyt regnskabsår, idet der er brugt kr. 147,- til porto og kr. 50,- til leje af lokale. Indgået rente kr. 10,05.

Alle andre udgifter såsom fotokopiering, ringbind, telefon etc. er dækket af bestyrelsesmedlemmerne for at spare foreningens midler i den svære begyndelsestid.

Fra København og Frederiksberg Kommuner har vi fået oplyst, at der i forbindelse med forsendelse, tryk af meddelelser m.v. i 77-78, incl. dækning af underskud kr. 54,85 fra sidste regnskabsår er brugt ialt kr. 250,85 og, at restbeløbet kr. 249,15, er tilbagesendt landsforeningen.

For det udmærkede og gode samarbejde i bestyrelsen vil jeg gerne takke alle øvrige ægtepar, også for de mange afslappende og hyggelige timer vi har tilbragt sammen efter selve arbejdet. At vi nu finder det nødvendigt at træde tilbage og overlade det fortsatte arbejde til nye kræfter skyldes helt personlige grunde, der er forskellige for hver enkelt.

Afsluttende vil jeg sige, at efter lokalforeningens vanskelige start er der skabt et rimeligt grundlag at arbejde videre på, og det er vort håb, at den nye bestyrelse vil udnytte dette, så vi vil få den livskraftige lokalforening, som vi alle ved, der er behov for.

Beretningen blev enstemmigt godkendt.

- 4) Valg af bestyrelse. Som oplyst i indkaldelsen var hele bestyrelsen på valg.

Som bestyrelsesmedlemmer valgtes:

Kirsten Bisgaard Petersen

Bjørn Skat Petersen

Lis Sørensen

Som suppleanter valgtes:

Erik Heine Nyfeldt

Hans Sørensen

Den nye bestyrelse konstituerer sig senere.

Bestyrelsen overtog arkivalier samt de resterende penge kr. 313,05 fra den afgåede bestyrelse.

- 5) Ændring af § 7.

Lokalforeningens udgifter dækkes i fornødent omfang af landsforeningen. Enstemmigt vedtaget.

6) Indkomne forslag.

Som anført forelå forslag til ændring af lovenes § 5, stk. 3. Forslaget gik ud på, at man undlader stk. 3 og, at stk. 4 rykker op som nyt stk. 3. Eenstemmigt vedtaget.

7) Eventuelt.

Erik Nyfeldt fortalte, at man i hovedbestyrelsen havde besluttet, at der skulle gives kr. 500,- samt en fast %-sats for hvert medlem til de enkelte lokalforeninger.

Herefter takkede dirigenten for god ro og orden og erklærede generalforsamlingen for afsluttet.

Referent Lykke Fenger.

Den 24.10.1978 afholdt lokalforeningen for Københavns Amt m.fl. sit ordinære årsmøde, hvor hele den gamle bestyrelse gik af, af personlige grunde. Der skal herfra lyde en varm og dybfølt tak for det kæmpestore arbejde I har udført.

Den nye bestyrelse m.fl.

E.H.N.

GENERALFORSAMLING i Århus/Vejle amts lokalforening på Åby bibliotek den 24. oktober 1978.

Formanden indledte generalforsamlingen med at byde velkommen til de 22 fremmødte medlemmer, hvorefter man straks gik over til dagsordenens punkt 1: Valg af dirigent.

ad 1: Poul Skov Christensen enstemmigt valgt til dirigent. Han takkede for valget, og konstaterede herefter, at generalforsamlingen var lovlig indvarslet, hvorefter han straks gav ordet til formanden for at denne kunne fremsætte sin beretning.

ad 2: Formanden startede sin beretning med at forklare grunden til den manglende opstilling af foreningens regnskaber. Han forklarede, at foreningen havde haft et beløb på kr. 500,- til rådighed, hvoraf de ca. 200,- var gået til porto, og da det var forbundet med ret store udgifter at lade et regnskab duplikere, var det besluttet at undlade et sådan, idet man således ville påføre foreningen udgifter til et formål af ubetydelig værdi. Regnskabet, der var revideret og fundet i orden, blev fremlagt til gennemsyn for interesserede.

Under sin beretning kom formanden bl.a. ind på problemerne vedr. kommunikation, dels mellem lokalforeningerne, og dels mellem den enkelte lokalforening og hovedbestyrelsen. Både hovedbestyrelsesmedlemmerne og medlemmer af lokalforeningsbestyrelser var enige om, at der var et problem, der hurtigt skulle løses, men man mente ikke selv at have fundet den rigtige måde at gøre det på. Dog håbede man, at den seneste ændring m.h.t. oprettelse af et sekretariat ville hjælpe noget, idet landsforeningens fremtidige adresse ville blive placeret på sekretariatet således, at det ville blive en enkelt person der kom til at varetage den fremtidige opgave m.h.t. viderebringelse af "nyt stof".

Muligheden af at lade "nyt stof" tilgå foreningens medlemmer via organisationsbladet havde også været drøftet, men da alle var klar over, at bladet, der iøvrigt slugte en del af foreningens midler og kun blev trykt med begrænset sidetal af sparehensyn, havde man drøftet andre muligheder, herunder bl.a. en indsats ved annoncering til bladet, der således kunne give bladet et økonomisk rygstød - forhåbentlig til gavn og glæde for samtlige læsere.

Formanden efterlyste i samme forbindelse en person fra lokalforeningen, der kunne tænke sig at arbejde sammen med bladets redaktionsgruppe, idet man fra

gruppen havde anmodet lokalforeningen om at finde en person - af geografiske hensyn - helst i Århus amt. Med hensyn yil landsforeningens samarbejde med bevilligende myndigheder, herunder retsudvalg, adoptionsnavn, socialcentre m.v. kunne formanden oplyse, at der p.t. var ret positive reaktioner fra de forskellige myndigheder hvorfor man fra foreningens side ville forsøge at udbygge "samarbejdet" i håb om at man fra myndighedernes side efterhånden ville lære at "leve med" foreningen. Samarbejdet med de formidlende organisationer er ligeledes i positiv udvikling, så alt i alt kunne foreningen tillade sig at se på fremtiden med nogen optimisme. Landsforeningen var af den opfattelse, at de seneste ændringer inden for adoptionslovgivningen var kommet for at blive i "nogen tid", idet man var vidende om, at folketingets retsudvalg ikke var interesseret i, at der skulle ske nye ændringer foreløbig, dog kunne der muligvis blive tale om enkelte justeringer, såfremt det skulle blive påkrævet.

Formanden oplyste endvidere, at hovedbestyrelsen havde drøftet værdien af en målsætningsdebat, og man var enedes om, at man ville anmode lokalforeningerne om at tage spørgsmålet op til overvejelse. Formanden var ligeledes orienteret om, at hovedbestyrelsens synspunkter m.h.t. målsætning bl.a. ville omfatte emner som: medvirken til lettelse af adgangen til at blive adoptant, praktisk og faktisk hjælp til vordende adoptanter, nuværende adoptanter, de formidlende organisationer, både i ind- og udland, og hjælp i klagesager. Sidstnævnte skulle fortsat prioriteres meget højt, og udbygges i den grad det ville være muligt.

M.h.t. foreningens udadvendte virke opfordrede formanden medlemmerne til at reklamere for foreningen, idet medlemstilgang var særdeles ønskelig. Foreningens folder skulle ligeledes helst anbringes på samtlige offentlige kontorer, ligesom private virksomheder - med publikumsbetjening - ligeledes gerne kunne udlævere folderen, der p.t. i enkelte byer kan fåes hos læger, tandlæger, advokater og på biblioteker.

Formanden oplyste ligeledes, at han var orienteret om, at Alice Sørensen, Randers, og flere andre havde deltaget i en gruppe vedr. børnekommissionen, og at resultatet af arbejdet havde været overordentlig positiv, hvorfor hovedbestyrelsen var blevet anmodet om at gøre sig bekendt med resultatet.

Endv. oplyste formanden, at Inga Kandborg, Århus, har erklæret sig villig til at medvirke ved fremtidige gruppemøder, idet hun flere gange har medvirket ved bl.a. at holde foredrag om "fadderskaber" til forældre-løse udenlandske børn spec. i Indien.

Formanden oplyste til slut, at foreningen p.t. havde 45 medlemmer. Enkelte af medlemmerne var i restance m. h.t. kontingent, hvorfor formanden bad disse medlemmer om at indbetale den manglende kontingent snarest, idet det bl.a. ville medvirke til en bedre økonomi for foreningen.

Formandens beretning enstemmigt godkendt.

ad 3: Hovedbestyrelsesmedlem Poul Skov Christensen redegjorde herefter for arbejdet i hovedbestyrelsen. Beretningen enstemmigt godkendt.

ad 4: Bestyrelsesmedlemmerne Inga Kandborg og Torben Bang-Jensen på valg. Begge genvalgt. Bestyrelsessuppleanter Steen Pedersen og Alice Søren-

sen på valg. Steen Pedersen genvalgt, og nyvalgt: Kirsten Thayer.

Revisor - genvalg.

ad 5: Vedr. lokalforeningens næste arrangement - formentlig et "sludremøde" - blev det vedtaget, at et sådant møde skulle forsøges arrangeret til enten den 21. eller til den 28. november 1978. Datoen fastsat af hensyn til evt. nyt fra landsforeningens generalforsamling der afholdes i København den 18.11.78. Meddelelse om endelig dato vil senere tilgå de enkelte medlemmer.

M.h.t. det urimelige og meget dyre arrangement (rejseudgifter m.v.) ved afholdelse af landsforeningens generalforsamling i København, blev der fremsat forslag om, at netop dette emne muligvis kunne behandles under en evt. kommende strukturdebat.

Med hensyn til mulighederne for en kraftigere manifestation blandt de lovgivende og bevilligende myndigheder foreslog Kirsten Thayer, at samtlige foreningens medlemmer skulle kontakte "deres" folketingsmand, for derved at skabe debat om hele adoptionsproblemet, ligesom en fortsat opbakning fra pressen var ønskelig.

P.b.v.
T. Bang-Jensen
sekretær

Til Børnekommissionen.

LYKKE ER AT FÅ ET BARN - LYKKEN VILLE VÆRE, AT BLIVE LIGESTILLET MED BIOLOGISKE FORÆLDRE -

Vi er en gruppe adoptivforældre, som i relation til Børnekommissionens oplæg, har arbejdet med spørgsmålene omkring den manglende ligestilling af biologiske forældre og adoptivforældre.

Gruppen er nået frem til en række punkter, hvor vi mener, der er en væsentlig ulighed mellem biologiske forældre og adoptivforældre. Vi har valgt at beskrive punkterne således, at vi først nævner forholdene for biologiske forældre, dernæst forholdene for adoptivforældre, og til sidst hvilke ønsker vi har i forbindelse med ligestilling og andre forhold, som er specielle i forbindelse med netop adoption.

Vejledning inden modtagelsen af barnet om børns udvikling og pasning:

Biologiske forældre:

modtager løbende vejledning af læge og jordemoder under graviditeten.

Adoptivforældre:

modtager en standardskrivelse fra den formidlende institution omhandlende de problemer der kan opstå i forbindelse med modtagelsen af barnet.

Forslag:

at f.eks. socialcentret afholdt gruppemøder med adoptanter og adoptivforældre omkring emnet "Hvad vil det sige at adoptere".

at få kontakt med sundhedsplejerske inden hjemtagelse af barnet med henblik på råd og vejledning om børns udvikling og pasning.

at få frihed med løn til deltagelse i forundersøgelse på socialcentret herunder besøg i hjemmet, lægebesøg m.m.

Orlov, dagpenge, børnetilskud m.m. efter modtagelsen af barnet:

Biologiske forældre:

mødre kan få barselsorlov i 14 uger med løn eller dagpenge afhængig af deres ansættelsesforhold.

Adoptivforældre:

adoptionsmyndighederne (amternes socialcentre) forlanger at en af forældrene holder 3 mdr.'s orlov i forbindelse med mod-

tagelsen af barnet. Iflg. dagpengelovens § 33 stk. 2 kan adoptivgørende kan modtage dagpenge i højst 6 uger ved modtagelsen af barnet og kun såfremt begge har dagpengegivende lønindtægt eller dagpengegivende anden erhvervsindtægt. D.v.s., at såfremt den ene er studerende og den anden har lønindtægt, kan der ikke ydes dagpenge. Dette er klart urimeligt.

At adoptivforældres 3 mdr.'s orlov bevilges uden løn bevirker, at man året efter mister 1 uges ferie, og at ens anciennitet forrykkes ligeledes pensionsancienniteten.

Forslag:

Fuld ligestilling med biologiske forældre.

Samtidig kunne vi tænke os en generel udvidelse af orloven for både biologiske- og adoptivforældre, da vi mener, at 3 mdr.'s orlov er for lidt. Vi vil foreslå 6 mdr.'s orlov - 2 mdr. for begge forældre sammen og 2 mdr. til hver af forældrene.

Børnetilskud:

Biologiske forældre:

Modtager først børnetilskud fra det første kvartal efter fødslen.

Adoptivforældre:

Modtager først børnetilskud fra det første kvartal efter adoptionsbevillingen, hvilket vil sige fra 6 mdr. - 2 år efter modtagelsen af barnet.

Forslag:

Børnetilskud fra det første kvartal efter modtagelsen af barnet.

Desuden vil vi gerne stille forslag om, at der ydes støtte til adoptionsudgifterne f.eks. statsgaranteret rentefri lån - eller evt. kontant tilskud.

Begrundelsen for, at vi har valgt at fremkomme med de socialøkonomiske uligheder er, at vi skønner, det er urimeligt, at de store økonomiske omkostninger skal hindre ellers velegnede ægtepar i at opleve den lykke, det er at adoptere et barn. Samtidig med kunne vi tænke os, at der blev mere åbenhed omkring det at adoptere f.eks. i form af større information til befolkningen herom. Større lighed og større viden om adoption vil medvirke til at undgå fordomme.

Vi håber, at Børnekommissionen i sit arbejde vil tage ovennævnte forslag med, idet vi som nævnt ikke mener, der bør være forskel på, om man føder et barn eller adopterer et, da vi ikke selv oplever, der er forskel i andre forhold end de nævnte.

Med venlig hilsen
på gruppens vegne
Elin Vejs-Petersen

Gruppen har bestået af følgende:

Bente og Palle Hårup

Margit Riberholt

Gertrud Jensen

Alice og Gunni Sørensen

Kirsten og David Thayer

Elin og Søren Vejs-Petersen

**-her
og der...**

*Byens førende
specialforretninger
for tæpper.*

Hobrovej 347, Skalborg... tlf. 18 58 33 · Bredegade 1, Aalborg... tlf. 13 86 33

Om underernæring.

Lykken er efter års ventetid langt om længe at få besked om, at nu er det vores tur til at hente et barn i Kastrup Lufthavn. Vi havde naturligvis fået et billede af barnet - blot 8 måneder tidligere, så der kunne jo være sket meget siden da. Men efter billedet at dømme var der tale om et trindt, dejligt barn, så da vi pludselig stod med en lille pige, der havde en enorm stor mund, fordi hun skreg, turde vi næsten ikke se på hinanden. Det hjalp ikke meget at tage hende op, så vi var ret fortvivlede, medens vi skyndte os hjem til Jylland, for hvad skulle vi dog stille op med hende.

Vi syntes, hun var frygtelig lille. Trods 1 år gammel vejede hun kun 3,5 kg og var kun 60 cm lang. Der var betændte sår på arme, ben og i hovedet, og huden foldede så underligt - hendes vædskebalance var i underskud. Så selv om hun var underernæret, turde vi ikke straks give hende normal mad. Vi startede med en modermælkserstatning, der kun havde 1/5 af normal styrke, for vi regnede med, at hun for alt i verden først skulle have vædskebalancen i orden. Vores læge ankom næste morgen, og han var chokeret over det lille væsen, men den eneste måde han kunne hjælpe på, var at henvise til specialister. Der gik lidt over 24 timer, inden hun tissede for første gang, og 36 timer inden hun lavede i bleen - men lykkelige var vi, da det skete. De næste par døgn fortsatte vi med den tynde modermælkserstatning, til der kom rigtig gang i tisseriet, hvorefter vi over en periode på 1 til 2 uger satte modermælkskoncentrationen gradvist op til normal "styrke".

Efter en uge var vi nærmest ved at bryde sammen af udmattelse for barnet vågnede ustanselig. Det meste af tiden lå en af os med hende på maven, men når vi forsigtigt prøvede at lægge hende i sin seng, vågnede hun næsten øjeblikkelig, hvorefter vi begge kom færende - vi fik ikke sovet meget den første uge. Men da det ikke kunne fortsætte således, blev vi enige om en turnusordning, så vi kunne sove på skift. Denne turnusordning nåede næppe at træde i kraft, da hun umiddelbart efter begyndte at sove i længere perioder ad gangen.

Vi fik pigen undersøgt på Tropemedicinsk Afdeling på Marseisborg Hospital. Bortset fra nogle hudsygdomme fejlede hun intet.

Hun havde naturligvis fnat, men da sårene stadig ikke ville læges, fandt man ud af, at hun også havde Streptococcer. Det (fnat) havde hun (og vi) i længere tid, for vi gik og smittede hinanden. Det var først, da vi fik en kur alle 3 samtidig, at det hjalp.

Vi begyndte så hurtigt som muligt at give hende fast føde suppleret med modermælkserstatning, der gradvist kom til at indeholde en stadig større bestanddel af skummetmælk og senere af sødmælk. Hver dag fik hun vitamindråber, i begyndelsen turde vi kun give hende en enkelt dråbe om dagen, men i løbet af 2-3 uger blev det gradvist sat op til de normale 10 dråber pr. dag. Samtidig fik hun lidt honning, fordi det består af en lang række forskellige sukkerarter foruden mineraler og lidt vitaminer, men bestanddelen af pollen, der består af et rigt sortiment af forskellige aminosyrer, er heller ikke uvæsentligt. Vægten kom hurtigt til at passe nogenlunde til højden, men vi blev meget betænkelige ved hendes hurtigt voksende, udspilende mave. Vi mente, det måtte skyldes, at tarmen ikke kunne ekspedere den indtagne føde videre tilstrækkeligt hurtigt, men man kunne heller ikke få sig selv til at begrænse mængden af mad, for hun havde nærmest en manisk periode m.h.t. at spise. Hun åbnede munden som en fugleunge, blot man så på hende. Vi blev helt hysteriske med, at hun absolut ikke måtte få usunde ting som slik o.l., til gengæld fik hun hyppigt mad, men i ret små mængder. Det var egentlig ikke spor rart, for vi var bange for, at hendes voldsomme appetit skulle give sig udslag i, at hun skulle blive for fed, så hun siden kunne få vægtproblemer. Den udspilede mave forsvandt først gradvist 3-4 måneder efter dens fremkomst.

Det var tydeligt, at pigen var underernæret, og sandsynligvis også fejlernæret, så vi lavede et kostprogram, der gik ud på at variere føden så meget som muligt. Det var den eneste måde, vi kunne være nogenlunde sikre på, at behovet for de 8 essentielle (livsvigtige) aminosyrer og de forskellige mikronæringsstoffer blev dækket. (De forskellige dyre- og plantearter indeholder ikke de enkelte aminosyrer i helt samme mængdeforhold). Hun fik varm mad 5-6 gange om dagen, hver gang forskellige retter. Det var nu ikke så besværligt, for vi lavede simpelthen et antal retter, som blev hakket i kødhakkemaskinen og frosset i isterningebakken, så det var hurtigt at opvarme det på en pande sammen med f.eks. kogte, upolerede riskorn og mælk. De forskellige retter bestod af torsk, skrubbler, rødspætter, sild, lidt sardiner, makrel og ørred. Desuden brugte vi torskelerver og torskeroegn, kylling, kyllinglever og forskelligt svine- og oksekød. Plantekosten blev varieret med ærter, gulerødder, majs o.s.v., alt blev via kødhakkemaskinen omsat til små terninger i fryseren.

(Jeg har ikke meget tillid til fabriksfremstillet, konserveret børnemad).

Det stod i papirerne, at hun ikke kunne høre - det var en af grundene til, at det varede så længe, inden hun kom til Danmark. Hun kunne tilsyneladende heller ikke høre i de første uger, for hun reagerede hverken på hundens gøen, ringeklokker eller alle de underlige lyde, vi frembragte for at få kontakt med hende. Men lidt efter lidt begyndte hun at reagere på lyde fra omgivelserne, og i dag er der intet i vejen. Et barn kan åbenbart komme ud for så ubehagelige psykiske og/eller fysiske oplevelser, at det lukker af for omgivelserne. Naturligvis havde vi hende til hørespecialist, men han kunne ikke finde ud af noget. Han var så fornuftig, at han blot bad os om at komme igen efter 1/2 år. Jeg har kendskab til endnu et tilfælde med et tilsyneladende døvt barn, så det er nok noget, man skal være opmærksom på.

Af andre iagttagelser skal nævnes, at hun med tiden har fået et kulsort hår - men i den første periode havde håret en svag rødbrun farve. Vi syntes egentligt, at det var meget smukt, indtil vi en dag mødte en dame, der fortalte os, at det rødbrune hår var tegn på tidligere under- og fejlernæring. Samme aften blev hårspidserne klippet, fordi vi ikke kunne holde ud at se på dem.

I dag spiser hun normalt. Der er perioder, hvor hun spiser med god appetit, og andre perioder hvor hun nærmest ikke har tid til at spise. Hun er et uhyre aktivt barn med et lille søvnbehov. Sprogudviklingen er normal, og hun er vældig interesseret i nye oplevelser. Tilsyneladende har hun ikke taget skade ud over, at hun er meget lille af vækst.

Poul Skov Christensen

LUMINAIR
drivhuse har
de fleste andre
mangler

LUMINAIR de luxe er bl. a. blevet efterspurgt for:
4 mm glas i hele stykker.
Det betyder større stabilitet, lettere rengøring, bedre isolering og ingen grosteder for kim i overlåpninger.
Stort udluftningsareal. - Det betyder korrekte temperaturforhold.
Kraftigt aluminiumstel med akvrå alder.
Det betyder ekstra stabilitet og 25% bedre lysgennemgang end i huse med lige sider.
LUMINAIR leveres også i en økonomiudgave, der hører til markedets allerbilligste.

fra
kr. 1.695,00
til
kr. 3.695,00

PANOLOOKGLASS
9760 Vraa. Tlf. 08 - 98 15 66

Brev fra Kinshasa, Zaire.

I juleposten til redaktionen var et brev fra Kirsten Tobiesen, der igen befinder sig i Kinshasa. Sidst hun var dernede, adopterede hun Marianne i Dakar i Senegal på vejen hjem til Danmark. Kirsten og Marianne har i de mellemliggende år - 4 ialt - boet i Risskov.

Kirsten skriver, at Marianne trives fantastisk godt og folder sig ud på fransk og lungala. Hun går i en ret streng børnehave, hvor man stiller store krav til børnene, men hun er en stærk pige og synes, det er spændende at lære en masse nye ting. De små zairske børn kaldte hende i begyndelsen for Mundele (hvid), fordi hun ikke talte deres sprog, - og Kirsten tilføjer: Der ser man, hvor lidt farven betyder.

Der er ingen tvivl om, at Marianne nyder at være i en flok, hvor alle har ens hudfarve, alligevel er hun ikke et øjeblik i tvivl om, at hun er dansker.

Kirsten fortæller videre, at hun for en månedstid siden havde lejlighed til at besøge Dakar og Mariannes børnehjem. Selv om personalet næsten var udskiftet, var de dog umådeligt interesserede i at høre, hvorledes det gik Marianne og se det fotoalbum, Kirsten medbragte. Kirsten besøgte også den socialrådgiver, der i sin tid tog sig af sagen. Socialrådgiveren er ved at planlægge en rejse til de lande, hvortil hun har sendt børn, og hun vil også besøge Danmark.

Præsidenten for Tribunalet, som i sin tid havde den endelige afgørelse, er også erstattet af en ny. Den nye mand er bange for at sende børn til Europa, fordi han mener, de vil komme ud for mange problemer. Kirsten lovede socialrådgiveren, Madame Diallo, at hun ville besøge hende sammen med Marianne på hjemvejen, og Mme Diallo lovede at arrangere et møde med præsidenten. Mme Diallo arbejder udelukkende med adoptioner, men det senegalesiske forundersøgelsesarbejde er også ligeså stort som det danske. Reglerne for adoption er, at gifte skal være fyldt 30 år og have været gift i 5 år, mens ugifte skal være fyldt 35 år.

Kirsten sender hilsen til alle vennerne fra kurserne på Nørgårds Højskole og Lyngsbæk Motel.

Red.

Hvor gammel er vores datter - ? ? ?

Vi har adopteret to børn. Son, en dreng fra Korea, adopteret i 1974 - han er nu 8 år, og Anja, en pige fra Bangladesh, der nu er ca. 6 år, hun kom til Danmark i marts 1976. De er begge adopteret gennem Terre Des Hommes, d.v.s. Tytte Botfeldt. Vi mener selvfølgelig - at det er de bedste børn i hele verden, der nu er indlemmet som medlemmer af vores familie, og de har også kun bragt og skabt glæde.

Vi fik dog eet problem, som vi ikke kunne klare alene, vi troede - og tror stadig ikke på den fødselsdato for vores datter, der er angivet i passet og i adoptionspapirerne, vi mener at hun er 1 - 2 år ældre end angivet (4 år).

Hvad så - - - ? Betyder det noget? Bør vi overhovedet gøre noget for at få det ændret? Hvad er bedst for pigen ? - ? - ? Vi overvejede og spurgte til råds - hos læger, skolefolk, andre adoptivforældre der havde fået ændret fødselsdato for deres barn, og så selvfølgelig hos Tytte.

Lægerne kunne fortælle, at det var dyrt og meget besværligt at få lavet en aldersbestemmelse, og at den altid vil være behæftet med usikkerhed. Skolefolk (pædagoger) mente ikke at det betød stort om et barn kom for sent i skole, medens det kan gøre uoprettelig skade, såfremt et barn kommer for tidligt i skole. Forældre, hvis børn havde fået ændret fødselsdato, henstillede, at vi overvejede nøje, om det var besværet værd, de var selv efter adskillige år i tvivl om de havde gjort det rigtige. Vores konklusion blev, efter megen overvejelse og en undersøgelse hos familiens tandlæge, at vi ville søge at få fastslået Anjas alder så godt det er muligt, og eventuelt søge at få den ændret. Vi har endnu ikke efter 9 måneder fået afsluttet sagen, men mener alligevel, at vi har lært så meget, at vore erfaringer måske kan hjælpe andre adoptivforældre, der står med de samme problemer.

Sådan gjorde vi:

Overvejede om det nu var en fiks ide hos os selv, sammenlignede med børn hos familie og venner, og overvejede fordele og ulemper for pigen nu og senere.

Fik et skøn fra familiens tandlæge om alderen (de afgørende myndigheder lægger ikke megen vægt på et sådant skøn, da der er stor aldersmæssig spredning på tændernes udvikling hos børn).

Fik en udtalelse fra en røntgenolog, d.v.s. en specialist i røntgenundersøgelser, vi blev henvist til det lokale sygehus af vores familielæge. Røntgenologen tog billeder af håndled og ankler og vurderede alderen ud fra udviklingen af fodrods- og håndrodsknogler.

Da skønnet fra røntgenolog og tandlæge var, at Anjas alder var opgivet 1/2 - 2 år for lavt, besluttede vi at gå videre med sagen, og sendte en ansøgning til Justitsministeriet med ønske om at få ændret fødselstidspunktet og dermed personnummeret for Anja. Vi blev oplyst om, at før sagen kunne afgøres i Justitsministeriet, skulle den forelægges Retslægerådet til udtalelse, og fra Justitsministeriet blev der anmodet om yderligere en erklæring fra en læge "der har arbejdet praktisk med bedømmelser af knoglemarvsudvikling og har erfaring i knoglealdersbestemmelser og følger med i og har kendskab til udenlandsk litteratur herom".

Det tog et stykke tid før vi fandt en sådan læge. Vi henvendte os til Århus Universitet, der senere henviste til Københavns Universitet, hvor vi af Antropologisk afdeling, Retsmedicinsk institut blev henvist til Dr. Med. Else Andersen, Hillerød Amtssygehus. Vi har nu fået oplyst, at det er bedst at henvende sig til Rigshospitalet og anmode dem om at henvise til en læge, der har tid og nødvendig erfaring til at foretage en sådan undersøgelse.

Undersøgelsen hos Dr. Else Andersen betød:

Røntgenfotografering af tænder og hænder på røntgenafdeling.
Undersøgelse hos tandlæge.

Psykologisk undersøgelse hos børnepsykolog.

En grundig legemlig undersøgelse udført af Else Andersen selv, og grundig gennemgang af Anjas baggrund og opvækst, så meget som den er kendt.

Undersøgelsen må påregnes at tage to dage, men kan, hvis aftalerne med specialisterne holder, - og med lidt held, gennemføres på een dag. Vi klarede det på en dag, og blev også meget imponerede af den effektivitet og venlighed vi mødte på Hille-rød Amtssygehus.

Resultatet af undersøgelsen sendes direkte til retslægerådet til vurdering.

Det er så meningen at retslægerådet skal foretage en vurdering, der videresendes til Justitsministeriet, der så beslutter om fødselsdatoen bør ændres og i givet fald hvor meget.

Vi ved ikke, om vi har gjort det rette, det finder vi nok først ud af om ti - femten år, men vi har i hvert fald fundet ud af, at der findes en mængde herlige og hjælpsomme mennesker her i landet, ligemeget hvem vi har henvendt os til, både private og myndigheder har behandlet sagen både positivt og seriøst. Vi vil dog lige nævne Tytte Botfeldt, der, selvom hun altid har travlt, har tid til at øse ud af sin enorme erfaring vedrørende adoptivbørn og deres problemer.

Forslag til køreplan for ændring af fødselsdato for adoptivbørn

Fra erfaringer under en sag, hvor alderen blev søgt ændret et år for 5 årig pige.

1. Overvejelse af forældrene, om ændring af fødselsdato eventuelt kan være mere skadelig end gavnlig - evt. samtale med familielæge og pædagoger.
2. Skøn af røntgenolog (røntgenspecialist) og evt. af tandlægen. Familielægen kan normalt henvise til en røntgenolog på det lokale sygehus.

3. Forældrene vurderer om skønnet giver mulighed og grundlag for en ændring af fødselsdato.
4. Ansøgning til Justitsministeriet om ændring af fødselsdato bilagt skøn af røntgenolog og evt. tandlæge. Adressen er: Slotholmsgade 10, 2. sal, 1216 København K.
5. Ansøgning til Rigshospitalet om at få foretaget en undersøgelse, der i retslægerådet kan danne grundlag for en vurdering af alderen, der henvises i ansøgningen til sagen i Justitsministeriet, adressen er: Blegdamsvej 9, København Ø.
6. Undersøgelsen må påregnes at skulle foregå i Københavnsområdet, varighed 1 - 2 dage, den skal foretages af en læge, der har arbejdet praktisk med bedømmelse af knoglekerneudvikling, og har erfaring i knoglealdersbestemmelse samt følger med i og har kendskab til udenlandsk litteratur herom.
7. Resultatet af undersøgelsen bedømmes i Retslægerådet, og vurderingen sendes til Justitsministeriet.
8. Justitsministeriet beslutter om aldersbedømmelsen giver grundlag for en ændring af fødselsdatoen, og i givet fald hvor meget.

Eventuelle udgifter i forbindelse med undersøgelserne skal betales af dem, der anmoder om undersøgelsen. Pkt. 2 og 3 kan evt. spares, men giver dog for en rimelig udgift forældrene et ret godt grundlag til beslutning om, der i det hele taget bør ske en ændring af overgangsalderen.

Efterskrift af oktober 1978.

Vi har endnu ikke fortrudt at Anjas alder blev ændret et år. Når man ser bort fra overnatnings-, kørselsudgifter og lignende, kostede det os dengang ialt kun 400 kr. til diverse attester og lægeundersøgelser.

Jørgen Simonsen.

Internationalt Børneår 1979